

CU 50/12

Warszawa, dnia 09 lutego 2012 r.

KRK/IV/250/12

Szanowny Pan
Piotr Zientarski
Przewodniczący Komisji Ustawodawczej

ul. Wiejska 6
00 – 902 Warszawa

W odpowiedzi na pismo z dnia 27 stycznia 2012 r. (BPS/KU-034/43/14/12) dotyczące projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, ustawy – Prawo bankowe, ustawy o Banku Gospodarstwa Krajowego oraz ustawy o funduszach inwestycyjnych (druk senacki nr 43) uprzejmie informuję, iż w ocenie Krajowej Rady Komorniczej w zasadzie projekt stanowi prawidłowe wypełnienie obowiązku dostosowania przepisów prawa do wyroków Trybunału Konstytucyjnego.

W szczególności zasadnie uchylony został przepis art. 485 § 3 k.p.c., jak również (w konsekwencji) zasadnie zmieniony został przepis art. 485 § 4 k.p.c., albowiem jak słusznie wskazał Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 15 marca 2011 r. (sygn. akt P 7 / 09) brak jest podstaw do nadawania oświadczeniom banków mocy prawnej dokumentów urzędowych oraz że ustawodawca poprzez regulację art. 95 ust. 1 prawa bankowego niezasadnie zróżnicował sytuację podmiotów uczestniczących w sporze sądowym, pogarszając pozycję prawną konsumenta. W celu oddalenia żądań powoda (banku) na konsumenta nałożony został ciężar obalenia domniemania związanego z mocą prawną dokumentu urzędowego jaką nadano wyciągom z ksiąg rachunkowych banku.

Dlatego też konieczne stało się wyeliminowanie przepisów przyznających dokumentom wystawianym przez banki mocy dokumentu urzędowego. Podkreślenia jednak wymaga, że przedłożony

Krajowa Rada Komornicza

projekt nie eliminuje takich przepisów konsekwentnie. Mianowicie projekt błędnie przewiduje utrzymanie w dalszej kolejności zapisu w treści art. 5 ust. 1 pkt. 6 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego, iż do zadań BGK należy wydawanie oświadczeń **mających moc dokumentu urzędowego**. W uzasadnieniu projektu brak jest wskazania przyczyn, dla których utrzymano wskazany przywilej, zakwestionowany przez Trybunał Konstytucyjny, Bankowi Gospodarstwa Krajowego.

Nadto zastrzeżenia budzić musi treść art. 5 projektu, zgodnie z którym „do postępowań nakazowych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe”. Wydaje się, że dalsze utrzymywanie w mocy przepisów uznanych przez Trybunał Konstytucyjny za niezgodne z Konstytucją nie jest celowe, zaś wprowadzenie zasady bezpośredniego działania przepisów nowych nie spowoduje skutku w postaci działania prawa wstecz.

Mam nadzieję, że powyższe uwagi zostaną uwzględnione w dalszym procesie legislacyjnym.

Z poważaniem

Prezes
Krajowej Rady Komorniczej
Rafał Fronczek

